

Isabela Vasiliu-Scraba, Suprema inițiere a lui Zalomit din nuvela CELE TREI GRAȚII de Mircea Eliade)

Sursa: <https://isabelavs2.wordpress.com/mircea-eliade/trei-gratii-eliade/>

Motto: „Vă împărtășesc regretul că mitologiile morții ar putea să rămână nescrise...Nimeni din cei care au citit *La țigănci* nu s-ar putea împăca cu gândul că înțelesurile atât de adânci și complexe pe care le-ați sugerat cu o pregnantă fără echivalent în nici o altă operă literară nu vor fi redată și din perspectiva viziunii mitice din care presupun a vă fi fost revelate”. (Sergiu Al-George, 18 mai 1976).

Indianistul Sergiu Al-George (1922 – dec.1981) presupunea abandonarea cărții (1) despre mitologiile morții ca justificându-se în măsura în care marele savant a socotit că înțelesurile pe care le deține „nu pot sau nu trebuiesc împărtășite decât parțial, fragmentar, sau aluziv” (dr. Sergiu Al-George către Profesorul Mircea Eliade, 18 mai 1976).

Fără a da semne că au priceput prea multe din ea, povestirea *La Țigănci* a fost considerată o adevărată capodoperă de foștii comuniști care, din motive subiective, au avut dificultăți și la citirea nuvelor semnalate de ei în „România literară” ca „anti-comuniste” (nr. 1/2003, nr.2/ 2003 și nr. 3/ 2003). Beneficiarii regimului comunist au trecut mereu sub tăcere că în nuvelistica sa, Profesorul „american” Mircea Eliade divulgă aspecte ale criminalității comuniste, precum întemnițarea politică a eroilor din Războiul pentru Basarabia decorați cu ordinul Mihai Viteazul (*Pelerina*), a eroilor Războiului 1916-1918 pentru întregirea patriei (*Uniforme de general*), arestarea teologilor cu doctorate în străinătate și în general a intelectualității românești, sau folosirea de către regimul totalitar comunist a spitalelor psihiatrice în scopul internărilor politice (*Dayan*, nuvelă complet neînțeleasă de fostul comunist Matei Călinescu).

Doar unicul său discipol Sergiu Al-George și-a dat seama că în capodopera *La Țigănci* autorul abordează aluziv și fragmentar probleme ținând de mitologia morții. Exact în sensul în care filozoful Platon s-a folosit de procedee literare pentru a împărtăși înțelesuri ce nu pot fi transmise într-altfel (vezi Isabela Vasiliu-Scraba, *Frații lui Platon și Teoria platonică a Ideilor*, https://isabelavs2.wordpress.com/platon/fratii_lui_platon/).

Renumitul hermeneut al religiilor, prin mijloacele oferite de literatura direct moștenitoare a creațiilor mitice, a pus în evidență existența dincolo de moarte a lui Gavrilescu, personaj al „capodoperei” care nici nu-și dă seama că i-a încetat viața pământească (vezi Isabela Vasiliu-Scraba, *Supraviețuirea post-mortem a lui Gavrilescu din „La țigănci”* în „Acolada”, nr.5 /2021).

La fel va face Mircea Eliade în *Cele trei grații*, complet neînțeleasă de toți doctoranzii care au scris despre ea, neștiind că au în față chiar o capodoperă. „Cel mai mare istoric al religiilor din secolul XX”, consemnase limpede că scenariile inițiatice dispărute odată cu desacralizarea lumii se regăsesc oculte în universurile imaginare

ale creațiilor literare (vezi Mircea Eliade, *Fișier*, în „Revista Scriitorilor Români”, Muenchen, nr. 14/ 1977, p. 43).

Despre *Arhaic și universal* (București, 1981), Sergiu Al-George spunea că l-a scris numai pentru Mircea Eliade, pentru care nutrea o mare admirație. Licean fiind, fusese marcat de lectura volumului eliadesc *Șantier* care i-a fost „mult timp carte de căpătâi” (S. Al-George).

Profesorului Eliade indianistul îi scrisese pe 8 oct. 1971 că „măsura unei mari culturi nu o dau numai operele scrise ci și capacitatea acestora de a declanșa destine care – chiar în lipsa unei străluciri – rămân totuși o replică în care arhetipul își poate regăsi amprenta” (Sergiu Al-George, *Corespondență*, coordonator George Anca, Biblioteca Pedagogică, ed. II-a, București, 1999, p.67).

Desigur el se referea la marea cultură românească din interbelic, întâi interzisă de proletcultiștii Leonte Răutu, Silviu Brucan și alții de același calibru, apoi cu greu și doar în mică măsură recuperată, pentru a fi, după căderea Cortinei de fier, prilej de îmbogățire odată cu punerea pe piață a atâtor cărți interzise și de batjocorire în mediul universitar cripto-comunist.

Scris în vara anului 1976, mini-romanul *Cele trei grații* debutează cu uimirea botanistului Zalomit, uimire împărtășită de prietenul său Hagi Pavel, că în vară, ultimile cuvinte ale muribundului Aurelian Tătaru au fost „les trois Grâces”.

Imediat apoi începe derularea sincopată a unor amintiri din memoria îndepărtată și din memoria apropiată a lui Filip Zalomit. Imagini din tinerețea celor trei petrecută în Elveția, se împletesc cu amintiri oarecum recente, precum discuția cu Părintele Calinic, invitația Sidoniei, vizita Eufrosinei urmată de cea a securistului Albini, moartea oncologului Tătaru care i se revelase pe 20 decembrie lui Zalomit ca fiind unica soluție pe care o avusese și prietenul său.

Vintilă Horia (2) încadrase tinerețea într-o epocă de aur, în sensul că ea nu are nimic de-a face cu timpul (vezi Vintilă Horia, *Un scriitor împotriva veacului*, „Revista Scriitorilor Români”, Muenchen, nr. 14/ 1977, p.26). Profesorul Filip Zalomit fusese în Elveția la studii, unde s-a împrietenit cu doctorul Aurelian Tătaru și cu inginerul Hagi Pavel îndrăgostiți pe atunci de trei elvețiene mai plinuțe. Acolo remarcaseră trei vile numite „Cele trei grații”, nume îmbiindu-i la jocul de cuvinte franțuzești „les trois grâces” –, „les trois grasses”.

Nuvela se încheie cu imaginea de început a vilelor elvețiene. Cheia lecturii este oferită la sfârșit (3), prin versul din *Faust* de Goethe: „Ich gruesse dich, du einzige Phiole...”. Cu deosebirea că Faust renunțase la otravă, în timp ce pentru profesorul doctor Filip Zalomit, autor a trei masive volume despre flora carpatică, otrava i-a rămas pe 20 decembrie ultima „salvare”, unica posibilitate de a se sustrage misiunii pe care voise a i-o încredința colonelul de Securitate Albini.

Unii au semnalat în mini-romanul *Cele trei grații* existența „mai multor întâmplări oprite la jumătate, reluate, iarăși întrerupte, deplasate dintr-un prezent verosimil (niciodată precis, necontroversabil) spre un trecut ipotetic” (vezi Eugen Simion, *Nodurile și semnele prozei*, Iași, 2006, p.265).

Sugerând în subsidiar libertatea pierdută a românilor de a circula dincolo de granițele „Statului-concentrațional comunist” - trecutul nu este în *Cele trei grații* câtuși de puțin ipotetic. Fiindcă el înglobează frânturi din ceea ce a fost odată cât se poate de prezent.

Măiestria autorului face ca frânturile să nu se sudeze între ele prea facil, fiind imagini din viața unui muribund pe cale de a trece dincolo după ce a ingerat otravă. Atât începutul cât și sfârșitul amintesc ziua de 22 decembrie când profesorul Zalomit ar fi trebuit să ajungă la Galați, invitat la nunta fiicei Sidoniei, fosta lui soție din tinerețe cu care el nu avusese copii.

Cum precisasem în textul publicat în numărul din noiembrie al „Acoladei”, problema nemuririi reprezintă piatra unghiulară a construcției mini-romanului *Cele trei grații* terminat de Mircea Eliade înaintea mini-romanului *Tinerețe fără tinerețe*.

În plină teroare ideologică, la vremea în care erau trimiși după gratii oameni „vinovați” a fi citit cărți interzise de cenzura comunistă, cum deveniseră toate lucrările de doctorat sustinute de români în străinătate (4), oncologul Aurelian Tătaru citise *Apocrifele Vechiului Testament*, teza de la Strasburg a Părintelui Calinic pe care apoi l-a căutat la Mănăstirea Antim.

O primă urmare a discuțiilor dintre teolog și medic a fost însuși modul particular al încercării de rezolvare a problemei regenerării corpului omenesc. O alta a fost arestarea Părintelui Calinic, torturat fără rezultatul scontat de anchetatorii comuniști ai Securității anti-românești.

În închisoare, Părintele „a fost un sfânt” suportând toate bestialitățile fără a da informații despre cercetările doctorului Tătaru bazate pe conlucrarea dintre știința timpurilor moderne și teologie.

Mai clar decât în oricare altă scriere literară, în *Cele trei Grații*, Mircea Eliade a ilustrat, prin rezultatele pline de promisiuni ale oncologului Tătaru, cum se poate „ trăi în Istorie, nici tăgăduind-o, nici trădând-o și totuși participând la o realitate trans-istorică” (M.Eliade).

Părintele Calinic, personaj important al narațiunii, era un călugăr cult care, doctor în teologie la Strasburg precum Părintele Benedict Ghiuș, supraviețuise temnițelor comuniste, exact ca și arhimandritul Benedict Ghiuș de la Mănăstirea Antim închis în așa-zisul lot al „Rugului Aprins”. Numai că, de la schingiuirile de după gratii, Părintele Calinic rămăsese invalid de brațul stâng (5).

Iată cum îl creionează Mircea Eliade pe călugărul de vreo șaptezeci de ani: „Chiar de departe părea un ascet desprins dintr-o frescă, un ucenic al sfântului Antonie...Părul îi albise probabil de mult, căci acum părea îngălbenit”. Filip Zalomit îl asculta distrat „ca să scape de dogoarea privirilor lui Calinic, de ochii aceia aproape monstruos de dilatați, de culoarea zincului, adânciți în orbite, apărați de sprâncene stufoase, înălțându-se răzvrăcite spre frunte. Era atât de slab, încât părea aproape înalt. Brațul stâng înțepenit din umăr atârna inert de-a lungul trupului, parcă cineva ar fi încercat să i-l smulgă și apoi s-a răzgândit” (p.321).

Fiind și după ieșirea din temniță urmărit de păzitorii regimului polițienesc, așa cum au fost în realitate urmăriți la vremea „dictaturii proletariului” toți oamenii cuți, Părintele Calinic trece în lumea de dincolo în vara în care l-a căutat pe Filip Zalomit ca să-i vorbească despre câte le aflase de la oncologul Aurelian Tătaru, să nu ducă în mormânt toate pe care le știa.

De fapt, călugărul moare chiar în noaptea în care se despărțiseră după o lungă convorbire, ascultată doar pe jumătate de botanistul Zalomit, încântat de telegrama care-i permitea (cu sprijinul poliției politice) să se dedice nestingherit cercetării.

Cum vedem, Mircea Eliade nu trece cu vederea un fapt curent întâmplat în „Statul concentrațional comunist” în care, de pildă, cercetători (pasionați de domeniul în care lucrau) se mai lăsau ispitiți de Securitate pentru certe avantaje care-i diferențiau de colegii nedepuși la astfel de compromisuri înjositoare.

Bătrânul călugăr fusese „ajutat” foarte probabil de urmăritorii săi, cum „ajutat” să moară la 79 de ani fusese și Sfântul Părinte Arsenie Boca (6). Pentru că vestea morții Părintelui Calinic îi parvine botanistului pe 20 decembrie de la securistul Albini.

Nunta fetei Sidoniei Vâlceanu cu un văr al lui Albini, - poate chiar acel văr sinucis la Galați despre care îi vorbise studentul matematician securistului Albini în nuvela *Dayan* (vezi Isabela Vasiliu-Scraba, *Dayan, sau, Transparența matematică a realității sacralizată de pașii lui Iisus*, <https://isabelavs2.wordpress.com/mircea-eliade/isabela-vasiliu-scraba-dayan-transparenta-matematica-a-realitatii/>) -, ar fi „consolidat”, spera colonelul, legăturile sale cu profesorul Zalomit. Mai ales că botanistul (în tinerețe autor al unei plachete de versuri „*Maculata corolă*”) alesese de bună voie să devină turnător, căci „de teologie și de problemele ei” lui Zalomit „îi era frică” (vezi *Cele trei grații* în vol. Mircea Eliade, *În curte la Dionis*, București, 1981, p.334).

El s-a decis să informeze despre vizita pe ascuns a Eufrosinei, una din cele trei paciente („trei grații”) vindecate de cancer de doctorul Tătaru. Oricum, chiar dacă nu ar fi telefonat Securității, ei tot aflaseră, întrucât locuința profesorului Zalomit era „microfonizată”, cum i-a arătat însuși Albini cu ocazia vizitei din 20 decembrie, când i-a descris misiunea pe care o va avea de împlinit în viitor.

Fiindcă doar prin informatorul Zalomit, în care Frusinel avea încredere, fosta pacientă putea fi convinsă că este „în interesul ei și în interesul științei românești” să se pună la dispoziția Securității, spre a se putea recupera formula pierdută a tratamentului care o întinerea anual din primăvară până în toamnă.

„Vom face parte din aceeași familie”, i-a spus cu încântare colonelul de Securitate, după ce-i explicase profesorului Zalomit că ginerele este un văr de-al lui. Replica este memorabilă: „O familie de cercetători, spuse Zalomit” stăpânindu-și cu greu râsul.

Sensul ironic trece nesesizat de Albini pentru care împărțirea în păziți și păzitori, victime și beneficiari ai regimului polițienesc comunist, era considerată o pură invenție a dușmanilor regimului zis egalitar și „democratic”.

Un trimis al stăpânirii comuniste consemna într-o epistolă că România din care ar fi „evadat” îi apare „o parcelă dintr-un mai vast univers concentrațional” (vezi Matei Călinescu, 25 nov. 1981, în vol.: *Mircea Eliade și corespondenții săi*, vol. V, Criterion Publishing, 2007, p.266).

Trimisul Matei Călinescu îi tot promitea lui Mircea Eliade că va redacta o carte pe tema literaturii eliadești, pentru ca în final să se alăture celor interesați de „cocoșarea” (apud. Petru Ursachi) turnătorul Culianu deasupra lui Mircea Eliade, victimă a exageratului arivism care-l caracterizase pe Culianu și-l îngreșase pe Michel Meslin (7), după mărturia exilatului Șerban C. Andronescu (vezi *A fost Ioan P. Culianu „discipolul” lui Mircea Eliade?* (<https://www.scribd.com/doc/179318724/%C5%9EerbanAndronescuCulianuFalsDiscip>)).

Citind povestirea *Dayan*, Matei Călinescu, fostul beneficiar al regimului comunist care l-a trimis peste Ocean -, îi scrie autorului nuvelei despre „conflictul dintre *gândirea mitică* și *gândirea politică*” pe care l-a „descoperit” el cu mintea lui în nuvela *Dayan*.

Fără dificultate, dar și fără a spune în esență nimic despre nuvelistica scrisă în exil de savantul Mircea Eliade, același conflict l-ar fi putut descoperi Matei Călinescu și în alte „ficțiuni anti-comuniste” enumerate de un critic în 2003: *Pelerina* (vezi Isabela Vasiliu-Scraba, „*Pelerina*” lui Eliade, sau, *Scenarita – formă securisto-comunistă a teoriei conspirației*, <https://isabelavs2.wordpress.com/mircea-eliade/isabela-vasiliu-scraba-pelerina-lui-mircea-eliade/>), *Uniforme de general* (vezi Isabela Vasiliu-Scraba, *Statul închisoare și artistul adevărat: Mircea Eliade, „Uniforme de general”*, <https://isabelavs2.wordpress.com/mircea-eliade/isabela-vasiliu-scraba-statul-inchisoare-si-artistul-adevarat/>), *Pe Strada Mântuleasa* (vezi Isabela Vasiliu-Scraba, *Despre lipsa individualizării călăilor*, sau, *Despre anchetatoarea din romanul eliadesc „Pe Strada Mântuleasa”*, <https://isabelavs2.wordpress.com/mircea-eliade/isabelavs-eliademantuleasa24/>), etc.

Mircea Eliade notase în jurnal temerea care-l „obsedase” când scria *Histoire des croyances et des idées religieuses* (vol I, 1976, 491p.; vol II, 1978, 519p; vol.III, 1984, 361p) . Anume că al treilea volum din *Histoire...* „acest *opus magnum* ar putea rămâne neîncheiat”. Din fericire, în 1984 volumul III a putut fi publicat.

Dar cu cel de-al IV-lea volum s-a întâmplat așa cum îl avertizase visul din 20/21 iulie că o să se întâmple: un șobolan îi va mânca manuscrisul (vezi Isabela Vasiliu-Scraba, *Un al patrulea volum de Istoria credințelor și ratatele colaborări ale lui Eliade cu I.P. Culianu*, pe hârtie în rev. „Argeș”, Pitești, Anul IX (XLIV), Nr.4/ 2009, p. 22, https://isabelavs2.wordpress.com/articole/culianu_in_colab3-2/).

Se știe că serviciile secrete numeau agenții infiltrați „agenți cârțițe”. Ioan Petru Culianu fusese și el „infiltrat” pe lângă Eliade, așa cum a dovedit o notă scrisă de asistentul de română de la Groningen către Securitatea comunistă la un deceniu după „infiltrare” (vezi Isabela Vasiliu-Scraba, *A fost Ioan P. Culianu unul dintre turnătorii savantului Mircea Eliade?* <https://isabelavs2.wordpress.com/mircea-eliade/secuculielide/>).

Atât Mircea Eliade, cât și Sergiu Al-George au practicat yoga. La capitolul „previziuni”, în cazul lui Mircea Eliade se poate adăuga visul premonitoriu în care i s-a arătat cum îi va fi oficial respins în România (vezi Isabela Vasiliu-Scraba, *Moartea spirituală în receptarea din țară și visul premonitoriu al lui Eliade*, în „Revista Română”, Iași, nr. 55/ 2009, pp 16- 17, <https://isabelavs2.wordpress.com/mircea-eliade/premonitia-eliade/>).

Dar încă și mai spectaculoasă ne pare împlinirea „dorinței” (cu ghilimelele de rigoare) doar formulată de doctorul orelist Sergiu Al-George care în închisoare îl vindecase pe Steinhardt de surzenia incipientă „prin pase” (8).

Spre sfârșitul anului 1981 fusese în India, unde avusese mare succes cu referatul *Metaphor and Philosophy from an Indian Perspective* de la Congresul de Sanscrită ținut la Benares. La întoarcerea de la Congres, imediat ce a intrat în casă, Sergiu Al-George i-a spus soției că a fost „atât de fericit, încât poate să moară”. La patru zile a murit, vorbind la telefon, comunicându-i telefonic lui Alexandru Paleologu că moare, chiar în momentul morții. Erau prieteni din timpul detenției făcută de Sergiu Al-George pentru că a lecturat *Noaptea de Sânziene* apărută în franceză în 1955, o carte interzisă de poliția gândirii (9).

Ca cititor al manuscrisului povestirii *Dayan*, Matei Călinescu îi descrie Profesorului Mircea Eliade „gândirea politică” din comunism ca „pseudo-științifică, neimaginativă și, mai mult decât atât, anti-imaginativă” (vezi Matei Călinescu, 2 februarie 1980, în vol. 5, *Mircea Eliade și corespondenții săi*, Criterion Publishing, 2007, p.264).

În opinia fostului comunist, la conflictul dintre gândirea mitică și gândirea politică s-ar reduce „marea descoperire literară” a lui Mircea Eliade. Între extremele astfel definite, Matei Călinescu plasează neinspirat „gândirea matematică” a studentului Dayan, lipsită evident de orice legătură, atât cu imaginativa „gândire mitică” cât și cu anti-imaginativa „gândire” politică a securistului Albini.

Mircea Eliade reținuse dintr-o carte publicată în 1972 imaginea imposturii, probabil sesizată de el și printre culturnicii care puteau circula dincolo de granițele Republicii Socialiste România. Autorul volumului scrisese de universitarii și cercetătorii deveniți șarlatani pentru că au fost împinși într-o meserie mult peste puterile lor mentale (Mircea Eliade, 1973, *Jurnal*, București, 2004, p. 114)

Dovedind o surprinzătoare inocență, norocosul Matei Călinescu - „scăpat” în 1973 din Statul-închisoare, cu acceptul Securității, ca lector de română la Bloomington-, decretează conflictul de el descoperit în 1980 ca fiind marea înnoire adusă de literatura eliadescă. În cazul nuvelei *Dayan*, respectivul conflict ar fi „elementul nou și principiul dramatismului simbolic al povestirii”, îi comunică el faimosului savant Mircea Eliade.

De la Monica Lovinescu (10) aflăm că „Matei Călinescu îi promisese [lui Eliade] o carte exhaustivă despre el” (vezi *Jurnalul inedit 2001-2002*, București, 2014). În *Jurnalul inedit* găsim și notația că Matei Călinescu s-a dat la „un exercițiu care nu-i face cinste...Spre a-l înălța pe Culianu...se străduiește a-l coborî pe Eliade”. Ea mai observă că Mircea Eliade n-a avut noroc „cu nici unul dintre

presupușii săi urmași”. Nici cu Matei Călinescu, „pe care și-l dorea executor testamentar” (M.L.), nici cu Ioan P. Culianu, ambii situați, după moartea marelui istoric al religiilor, printre atacatorii acestuia, preluând neschimbate sabloanele de gândire comunistă cu care au fost anchetați prin torturare intelectualii cuprinși în loturile fabricate de securitatea anti-românească „Rugul Aprins” și „Noica-Pillat”.

Note și comentarii marginale:

1. Magda Ursache a dus la bun sfârșit proiectul abandonat, publicând, după căderea Cortinei de fier, volumul: *Mircea Eliade, Arta de a muri*, Ed. Eikon, 2006, prefațat de Prof. Univ. Dr. Petru Ursache.
2. Isabela Vasiliu-Scraba, *Mircea Eliade, Vintilă Horia și un istoric răpit prin Berlinul de est*, pe hârtie în rev. „Tribuna”, Cluj-Napoca, anul XV, nr.333/ 2016, pp.19-20 și nr.334/ 2016, p. 25; on-line <https://isabelavs2.wordpress.com/isabelavs-auredecei/>.
3. Petru Ursache redă notația din 24 nov. 1945 când istoricul religiilor îi explicase filozofului Ștefan Lupașcu faptul că cei care nu văd semne și simboluri sunt pur și simplu incapabili să le vadă. Dar ele pot fi văzute, pentru că există acolo unde unii le pot sesiza (cf. *Mircea Eliade, Fragments d'un journal*, citat în vol. *Camera Sambo*, de Petru Ursache, Ed. Eikon, Cluj-Napoca, 2008, p.117).
4. Nici până azi nu s-a tradus doctoratul în filozofie susținut în Germania de fiul lui Nae Ionescu, acel fiu mort pe front, desi biografia oficială a Profesorului care făcea faima Universității bucureștene a primit o bucată de vreme chiar și postul de directoare a Bibliotecii Române din Freiburg. Or, acea teză este cu atât mai interesantă cu cât redactarea ei a fost atent supravegheată de Nae Ionescu, reușind a se învoi de la Facultate ca să facă un ultim drum în Germania, în 1937.
5. Isabela Vasiliu-Scraba, *Martiriul Sfântului Arsenie Boca, un adevăr ascuns la Centenarul sărbătorit la M-rea Sâmbăta de Sus*, <https://isabelavs2.wordpress.com/parintele-arsenie-boca/isabelavs-martiriul7-boca/>. A se vedea și Isabela Vasiliu-Scraba, *Două personaje ale romanului Noaptea de Sânziene : Călugărul Anisie (/Arsenie Boca) și filozoful Petre Biriș (/Mircea Vulcănescu)* ; <https://isabelavs2.wordpress.com/parintele-arsenie-boca/personajroman/>.
6. Un frate de-al tatălui meu a rămas și el invalid de brațul drept (pe jumătate amputat) ca urmare a torturilor din temnițele comuniste prin care a trecut. Scăpat cu viață, el a pictat biserici cu brațul stâng. Se numea Amulius Scraba și, până să fie arestat de Securitatea anti-românească înființată de Ana Pauker, mai avea pergamentul, păstrat în familie de sute de ani, prin care era atestată răzășia străbunilor. Amulius Scraba a murit pe la vreo șaiszecișicinci de ani de TBC-ul cu care venise din închisoarea politică. Spre deosebire de tata (1921-1960), care începuse la Cernăuți Dreptul și a terminat studiile universitare ca inginer

- chimist, Amulius începuse Politehnica și a terminat la Cernăuți Dreptul. Fusese judecător până la ocuparea stalinistă a României în 22 august 1944, după capitularea necondiționată. Amulius era de un leat cu Părintele Arsenie Boca martirizat de securisto-comuniști în noiembrie 1989, ucidere prefăcută în „secret de stat”.
7. În iunie 1980, - după ce a trecut «doctoratul de troisième cycle» cu acea comisie în care a participat M. Eliade (președinte), Michel Meslin și Jacques Flamant cu care savantul Mircea Eliade vorbise din timp să-i fie favorabil protejatului său, de care habar nu avea că este și informator de Securitate -, Ioan P. Culianu a trebuit să insiste în mod repetat ca academicianul Mircea Eliade să-l convingă pe Michel Meslin, agasat de arivismul asistentului de română, să-i conducă în continuare și lucrarea pentru doctoratul de stat la Sorbona (vezi scrisorile lui Culianu din 5 iulie 1980 și 25 sept. 1980 către Mircea Eliade, în vol. *Dialoguri întrerupte*, Polirom, 2004). Fiind un superficial nedispus să lucreze cu seriozitate, turnătorului i-au mai fost necesari încă șapte ani până să-si treacă doctoratul de stat (în 1987), cu o lucrare slabă (apud. Giovanni Cassadio, Universitatea din Salerno) tot pe tema miturilor gnostice (vezi Isabela Vasiliu-Scraba, *Micșorarea savantului Mircea Eliade și gonflarea lui Culianu odată cu traducerea volumului: Mircea Eliade, Dictionnaire des Religions*, Paris, 1990, <https://isabelavs2.wordpress.com/mircea-eliade/isabelavs-culianugonflat19/>). Despre nereușita teză susținută după moartea lui Mircea Eliade, tradusă în engleză cu titlul *Out-of-this World* (Boston, Shambala, 1991) G. Cassadio se pronunțase în 1993, după ce cartea fusese tradusă în italiană cu titlul *I viaggi dell'anima* și publicată de editura comunistă Mondadori (Milano, 1991). Profesorul Cassadio (care-i fusese prieten) a scris că aceasă ultimă opera a lui Culianu a fost “una delusione, di molto inferiore alla produzione scientifica antecedente” (cf. G. Cassadio citat de Ezio Albrile în studiul *Diafane sovversione* din Rivista di Studi Indo-Mediterranei, Anno I/2011, e-journal).
 8. vezi *Datoria paradoxală a creștinului* (N. Steinhardt), în vol.: Isabela Vasiliu-Scraba, *Inefabila metafizică*, Slobozia, 1993, pp.103-110.
 9. „Pentru că [Sergiu Al-George] a citit traducerea franceză a *Nopții de Sânziene*, a fost condamnat și a făcut cinci ani și jumătate de închisoare”, notează Mircea Eliade pe 15 sept. 1973 când a venit să-l vadă la Paris unicul său discipol, Sergiu Al-George (*Jurnal*, 2004, p.130). După mărturia lui C-tin Noica, înregistrat în 1984 în camera „microfonizată” de la Păltiniș, filozoful a făcut și el șase ani de temniță politică (<https://isabelavs2.wordpress.com/constantin-noica/himera1scoalapaltinis9/>) pentru „răspândirea de cărți interzise”. Dintre acestea, una era semnată de savantul Mircea Eliade (*Fôret interdit*, Paris, 1955, București, 1991) și alta de trăiristul Cioran (*La Tentation d'exister*, Paris, 1956, București, 1992), iar două erau manuscrisele lui Noica, din care dăduse la

Editura de Stat pentru Literatură cartea despre Hegel pe care turnătorul Zigu Ornea/ Orenstein a dat-o pe ascuns Securității (vezi vol. prof. univ. Tudor Păcuraru, *Jurnalul unui terorist. Non-ficțiune cu factografii*, București, Ed. Curtea veche, 2018). Prin „conlucrarea” trioului format de șeful cenzurii Ion Ianoși/ aka Steinberger (în 1958), turnătorul Pavel Apostol/ aka Pavel Erdoes (informatorul „Șerban”) și turnătorul Zigu Ornea/ Orenstein în 1958, au fost torturați în sediile Securității anti-românești arestații din Lotul Noica-Pillat, lot din care în temniță au murit doi intelectuali de mare orizont cultural: Barbu Slătineanu și tânărul muzicolog Mihail Rădulescu.

10. În *Jurnalul inedit. 2001-2008* (ediție îngrijită de Astrid Cambose București, 2014), Monica Lovinescu notează următoarele:
 „Culianu îi trimisese lui Virgil spre publicare un articol în care în afară de Slavici cu *Mara*, literatura română nu exista. Nici nu va putea exista vreodată, dacă nu va renunța la piaza ei cea vătămătoare: Eminescu. Ioan P. Culianu cerea să-i publicăm articolul sub pseudonim. Ceea ce bineînțeles că Virgil a refuzat. Fazei încă sfelnice a pseudonimului i-a urmat cea a semnăturii agresive. Tot din pricina asasinării sale, nu mi-am acordat dreptul să pun în discuție glorificarea sa postumă și tratarea „operei” sale la egalitate cu cea a lui Mircea Eliade (p.225). Ghilimelele în care Monica Lovinescu pune în ghilimele „opera” asistentului de română de la Groningen. Astfel indică slaba lor calitate, faptul că așa-numita „operă” este reprezentată de lucrări (neieșite din rând) pentru obținerea unor titluri necesare acelei cariere universitare de istoric al religiilor de care nu a avut parte. La început din lipsa permisului de muncă în SUA și pe urmă pentru că a fost împușcat de către Securitatea pe care a trădat-o cu ocazia vizitei ex-Regelui în America. Tereza Culianu Petrescu scrie că întâi a fost avertizat c-o să fie ucis „dacă se dă cu Regele” și doar apoi a fost împușcat în WC-ul universității. Informatorul Culianu a fost 12 ani asistent de română la Groningen și un an profesor de italiană în SUA. Încă neangajat ca „asistent profesor” de istoria religiilor, fiindcă nu avea cartea verde, turnătorul a fost asasinat la Chicago în WC-ul Facultății de teologie ca trădător al Securității comuniste, prin împușcare în ceafă, după tipicul KGB

#IsabelaVasiliuScraba #Mircea Eliade #CeleTreiGrații #Dayan #NearDeathExperiences #Yoga #SergiuAlGeorge #Platon #PărinteleBenedictGhiuș #LotulRuguluiAprins #CriminalitateaComunismului # PărinteleArsenieBoca #MonicaLovinescu #IoanPetruCulianu

Repere bibliografice:

- Isabela Vasiliu-Scraba, *Martirii închisorilor în viziunea lui Mircea Eliade și a Părintelui Arsenie Boca*, pe hârtie în rev. „Tribuna” (Cluj-Napoca), nr. 255/2013, pp.9-10;
<https://isabelavs2.wordpress.com/parintele-arsenie-boca/noaptea-de-sanziene/> .

- Isabela Vasiliu-Scraba, *Două personaje ale romanului Noaptea de Sânziene : Călugărul Anisie (/Arsenie Boca) și filozoful Petre Biriș (/Mircea Vulcănescu)* ; <https://isabelavs2.wordpress.com/parintele-arsenie-boca/personajroman/> .
- Isabela Vasiliu-Scraba, „Luceafărul” într-o nouă hermeneutică (despre „Un om mare” de M. Eliade), parțial pe hârtie în rev. „Acoalda”, Satu Mare, anul XVIII, nr. 3 (196), martie 2024, p.12, <https://isabelavs2.wordpress.com/mircea-eliade/luceafarul-altfel-m-eliade-un-om-mare/> .
- Isabela Vasiliu-Scraba, *Din Repertoriul lui Petre Țuțea*, parțial pe hârtie în rev. „Acoalda”, Satu Mare, anul XVIII, nr. 2 (195), febr. 2024, p.12, <https://isabelavs2.wordpress.com/repertoriu-petre-tutea-platon-isabela-vasiliu-scraba/> .
- Isabela Vasiliu-Scraba, *Doi creatori de frumos: Valentina Boștină și Radu Ulmeanu*, parțial pe hârtie în rev. „Acoalda”, Satu Mare, anul XVIII, nr. 1 (194), ian. 2024, p.11.
- Isabela Vasiliu-Scraba, *Ruinarea limbajului (partea II-a a comentariului literar al nuvelei „Într-o Cazarmă” de M. Eliade)*, parțial pe hârtie în rev. „Acoalda”, Satu Mare, anul XVII, nr. 12 (193), dec. 2023, p.12, <https://isabelavs2.files.wordpress.com/2023/12/2023-acolada-nr.12-13.pdf> .
- Isabela Vasiliu-Scraba, *Despre nuvela „Într-o cazarmă” de M. Eliade (p. I-a)*, parțial pe hârtie în rev. „Acoalda”, Satu Mare, anul XVII, nr. 11 (192), noiembrie 2023, p.12, <https://www.youtube.com/watch?v=DB5BUoQjocQ> .
- Isabela Vasiliu-Scraba, *Jocul de-a târâmul de dincolo (despre „Pe Strada Mântuleasa” de M. Eliade, partea a II-a)*, parțial pe hârtie în rev. „Acoalda”, Satu Mare, anul XVII, nr. 10 (191), oct. 2023, p.12, <https://isabelavs2.wordpress.com/mircea-eliade/2strada-mantuleasa-eliade-isabela-vasiliu-scraba/> .
- Isabela Vasiliu-Scraba, *Controversata Wikipedia, sau, Abuz de pitere în Wikipedia*, parțial pe hârtie în rev. „Acoalda”, Satu Mare, anul XVII, nr. 9 (190), sept. 2023, p.12, <https://www.youtube.com/watch?v=Ekd6UAiNrgw> .
- Isabela Vasiliu-Scraba, *Noul Frankenstein și unificarea gândirii prin ChatGPT/ I.A. (partea a III-a)*, parțial pe hârtie în rev. „Acoalda”, Satu Mare, anul XVII, nr. 7-8 (188-189), iulie-august 2023, p.12, <https://www.youtube.com/watch?v=4Uy5qxtlNR8> .
- Isabela Vasiliu-Scraba, *Cancel Culture și ChatGPT (partea II-a)*, parțial pe hârtie în rev. „Acoalda”, Satu Mare, anul XVII, nr. 6 (187), iunie 2023, p.12, <https://www.youtube.com/watch?v=y-HpAtEZ858> .
- Isabela Vasiliu-Scraba, *Cancel Culture, sau, Boicotul cultural (partea I-a)*, parțial pe hârtie în rev. „Acoalda”, Satu Mare, anul XVII, nr. 5 (186), mai 2023, p.12, <https://www.youtube.com/watch?v=G7UITTX8Kts> .
- Isabela Vasiliu-Scraba, *Regina din plalatul de cleștar (partea II-a despre „Șarpele” de Mircea Eliade)*, parțial pe hârtie în rev. „Acoalda”, Satu Mare, anul XVII, nr. 4 (185), aprilie 2023, p.12, <https://www.youtube.com/watch?v=IKpmQPTWt-w> .

- Isabela Vasiliu-Scraba, *La Centenarul Marii Uniri, o privire filosofică asupra Istoriei României*, în „Acolada”, Satu-Mare, anul XII, nr.12 (133), decembrie 2018, p. 16 și 18, <https://isabelavs2.wordpress.com/articole/romania1918-2018/>.
- Isabela Vasiliu-Scraba, *Un nou experiment epic: nuvela „Într-o cazarmă” de M. Eliade*, pe hârtie în rev. „Tribuna” (Cluj-Napoca), nr. 509 din 16-30 noiembrie 2023, pp.19-21.
- Isabela Vasiliu-Scraba, *Comentariu literar al nuvelei „Pelerina” de Mircea Eliade*, pe hârtie în rev. „Tribuna” (Cluj-Napoca), nr. 504 din 1-15 sept. 2023, pp.18-20.
- Isabela Vasiliu-Scraba, *Comentariu literar al nuvelei „Tinerete fără tinerețe” de Mircea Eliade*, pe hârtie în rev. „Tribuna” (Cluj-Napoca), nr. 502 din 1-15 august 2023, pp.19-20.
- Isabela Vasiliu-Scraba, *Supraviețuirea post-mortem a lui Gavrilescu din „La țigănci” (partea a II-a)*, pe hârtie în rev. „Tribuna” (Cluj-Napoca), nr. 501 din 16-31 iulie 2023, pp.16-17.
- Isabela Vasiliu-Scraba, *Demnitatea metafizică a narațiunii: M. Eliade, „La țigănci” (partea I-a)*, pe hârtie în rev. „Tribuna” (Cluj-Napoca), nr. 500 din 1-15 iulie 2023, pp. 15-18.
- Isabela Vasiliu-Scraba, *Polii cunoașterii și acțiunii la „Faust” după Nae Ionescu*, pe hârtie în rev. „Tribuna” (Cluj-Napoca), nr. 499 din 16-30 iunie 2023, pp. 9-10.
- Isabela Vasiliu-Scraba, *Clipa netrecătoare din „Tinerete fără bătrânețe” în interpretarea lui C. Noica*, pe hârtie în rev. „Tribuna” (Cluj-Napoca), nr. 498 din 1-15 iunie 2023, pp.6-8.
- Isabela Vasiliu-Scraba, *Despre „Faust” tradus de L. Blaga (p.II-a)*, pe hârtie în rev. „Tribuna” (Cluj-Napoca), nr. 497 din 16-31 mai 2023, pp.8-9.
- Isabela Vasiliu-Scraba, *Potențialul terapeutic al filosofiei (Despre „Faust”, partea I-a)*, pe hârtie în rev. „Tribuna” (Cluj-Napoca), nr. 496 din 1-15 mai 2023, pp.7-9.
- Isabela Vasiliu-Scraba, *O cuvântare a marginalizatului Heidegger*, pe hârtie în rev. „Tribuna” (Cluj-Napoca), nr. 495 din 16-30 aprilie 2023, pp.7-9.
- Isabela Vasiliu-Scraba, *Despre „Nopti la Serampore” de Mircea Eliade (Partea doua)*, pe hârtie în rev. „Tribuna” (Cluj-Napoca), nr. 494 din 1-16 aprilie 2023, pp.14-15.
- Isabela Vasiliu-Scraba, *Despre „Nopti la Serampore” de Mircea Eliade (Partea întâi)*, pe hârtie în rev. „Tribuna” (Cluj-Napoca), nr. 493 din 16-31 martie 2023, pp.15-16.
- Isabela Vasiliu-Scraba, *Despre „Uniforme de general” de Mircea Eliade*, pe hârtie în rev. „Tribuna” (Cluj-Napoca), nr. 492 din 1-15 martie 2023, pp.16-18.
- Isabela Vasiliu-Scraba, *Mitul peșterii în interpretarea lui Heidegger*, pe hârtie în rev. „Tribuna” (Cluj-Napoca), nr. 491 din 16-28 februarie 2023, pp.11-12.
- Isabela Vasiliu-Scraba, *Părintele Arsenie Boca- Realitatea împărăției*, pe hârtie în rev. „Tribuna” (Cluj-Napoca), nr. 490 din 1-15 februarie 2023, pp.11-13.

- Isabela Vasiliu-Scraba, *Dubla cenzurare a filosofului Mircea Vulcănescu la Humanitas*, pe hârtie în rev. „Tribuna” (Cluj-Napoca), nr. 489 din 15-31 ianuarie 2023, pp.15-17.
- Isabela Vasiliu-Scraba, *Adevărul despre moartea filosofului Mircea Vulcănescu*, pe hârtie în rev. „Tribuna” (Cluj-Napoca), nr. 488 din 1-15 ianuarie 2023, p. 14-16.
- Isabela Vasiliu-Scraba, *Ultima carte a lui Anton Dumitriu*, pe hârtie în rev. „Tribuna” (Cluj-Napoca), nr. 486 din 1-15 decembrie 2022, p. 3.
- Isabela Vasiliu-Scraba, *Trăirismul inițiat de Nae Ionescu* (Partea doua), pe hârtie în rev. „Tribuna” (Cluj-Napoca), nr. 485 din 16-30 noiembrie 2022, pp. 9-11.
- Isabela Vasiliu-Scraba, *Trăirismul inițiat de Nae Ionescu* (Partea întâi), pe hârtie în rev. „Tribuna” (Cluj-Napoca), nr. 484 din 1-15 noiembrie 2022, pp. 11-12.
- Isabela Vasiliu-Scraba, *Sociologul Anton Golopenția*, pe hârtie în rev. „Tribuna” (Cluj-Napoca), nr. 483 din 16-31 octombrie 2022, pp. 20-22, <https://isabelavs2.wordpress.com/articole/isabela-vasiliu-scraba-golopenția/> .
- Isabela Vasiliu-Scraba, *Două personaje ale romanului Noaptea de Sânziene : Călugărul Anisie (/Arsenie Boca) și filozoful Petre Biriș (/Mircea Vulcănescu)* ; <https://isabelavs2.wordpress.com/parintele-arsenie-boca/personajroman/> .
- Isabela Vasiliu-Scraba, *Andronic, un zburător de timpuri freudiene*, parțial pe hârtie în rev. „Acoalda”, Satu Mare, anul XVII, nr. 3 (184), martie 2023, p.12.
- Isabela Vasiliu-Scraba, *Troglodirea prin perenitatea poliției gândirii*, parțial pe hârtie în rev. „Acoalda”, Satu Mare, anul XVII, nr. 2 (183), februarie 2023, p.12, <https://www.youtube.com/watch?v=qvsiAI5wP3A> .
- Isabela Vasiliu-Scraba, *Filosofia lui Heidegger*, parțial pe hârtie în rev. „Acoalda”, Satu Mare, anul XVII, nr. 1 (182), ianuarie 2023, p.12, <https://isabelavs2.wordpress.com/mircea-eliade/dracristina-isabela-vasiliu-scraba/>
- Isabela Vasiliu-Scraba, *Morbul multiplei personalități în familia Moscu din „D-ra Christina” de Mircea Eliade*, parțial pe hârtie în rev. „Acoalda”, Satu Mare, anul XVI, nr. 12 (181), decembrie 2022, p.12, <https://isabelavs2.wordpress.com/mircea-eliade/dracristina-isabela-vasiliu-scraba/>
- Isabela Vasiliu-Scraba, *Mircea Vulcănescu despre epica spiritualității la Mircea Eliade*, parțial pe hârtie în rev. „Acoalda”, Satu Mare, anul XVI, nr. 11 (180), noiembrie, 2022, p.12,
- Isabela Vasiliu-Scraba, *Efectul „Rashomon”*, parțial pe hârtie în rev. „Acoalda”, Satu Mare, anul XVI, nr. 10 (179), octombrie 2022, p.12 și p.18, <https://isabelavs2.wordpress.com/mircea-vulcanescu/rashomon-efect-isabela-vasiliu-scraba/> .
- Isabela Vasiliu-Scraba, *Pelerinaj la Păltinișul lui Noica*, parțial pe hârtie în rev. „Acoalda”, Satu Mare, anul XVI, nr. 9 (178), septembrie 2022, p.12, <https://isabelavs2.wordpress.com/constantin-noica/pelerinaj-noica/> .

- Isabela Vasiliu-Scraba, *Comentariu la nuvela „Fata căpitanului” de Mircea Eliade*, parțial pe hârtie în rev. „Acoalda”, Satu Mare, anul XVI, nr. 7 (176-177), iulie-august 2022, p.12, <https://isabelavs2.wordpress.com/mircea-eliade/isabela-vasiliu-scraba-fata-capitanului1955/> .
- Isabela Vasiliu-Scraba, *Comentariu literar al nuvelei „Șanțurile” de M. Eliade, sau, Timpul fermecat al morții mioritice*, parțial pe hârtie în rev. „Acoalda”, Satu Mare, anul XVI, nr. 6 (175), iunie 2022, p.12, <https://isabelavs2.wordpress.com/mircea-eliade/santurile1963-eliade/>
- Isabela Vasiliu-Scraba, *Bolșevic inamic și amic, sau Călătoriile PSY ale lui Darie din nuvela „Ivan” de Mircea Eliade*, parțial pe hârtie în rev. „Acoalda”, Satu Mare, anul XVI, nr. 5 (174), mai 2022, p.12, <https://isabelavs2.wordpress.com/mircea-eliade/eliade-ivan/> .
- Isabela Vasiliu-Scraba, *Peștera lui Platon și peștera eliadescă în nuvela „Podul” de Mircea Eliade*, parțial pe hârtie în rev. „Acoalda”, Satu Mare, anul XVI, nr. 4 (173), aprilie 2022, p.12, <https://isabelavs2.wordpress.com/mircea-eliade/podul1963-eliade/> .
- Isabela Vasiliu-Scraba, *Dresați să-l „uite” pe Albini (despre „19 trandafiri”, de Mircea Eliade)*, parțial pe hârtie în rev. „Acoalda”, Satu Mare, anul XVI, nr. 3 (172), martie 2022, p.12, <https://isabelavs2.wordpress.com/mircea-eliade/isabela-vasiliu-scraba-19trandafiri/> b .
- Isabela Vasiliu-Scraba, *Sfârșitul de exil „La umbra unui crin” de Mircea Eliade*, parțial pe hârtie în rev. „Acoalda”, Satu Mare, anul XVI, nr. 2 (171), febr. 2022, p.12, <https://isabelavs2.wordpress.com/mircea-eliade/isabela-vasiliu-scraba-umbra-unui-crin/> .
- Isabela Vasiliu-Scraba, *O frază sforăitoare și multiple cenzurări în vol. „Noica-110”*, parțial pe hârtie în rev. „Acoalda”, Satu Mare, anul XVI, nr. 1 (171), ian. 2022, p.12, <https://isabelavs2.wordpress.com/constantin-noica/isabela-vasiliu-scraba-o-fraza-sforaitoare-si-multiple-cenzurari/> .
- Isabela Vasiliu-Scraba, *Suprema inițiere a lui Zalomit din „Cele trei grații” de Mircea Eliade*, parțial pe hârtie în rev. „Acoalda”, Satu Mare, anul XV, nr. 12 (170), decembrie 2021, p.12, <https://isabelavs2.wordpress.com/mircea-eliade/trei-gratii-eliade/> .
- Isabela Vasiliu-Scraba, *Frații lui Platon și Teoria platonice a Ideilor*, https://isabelavs2.wordpress.com/platon/fratii_lui_platon/.
- Isabela Vasiliu-Scraba, *O cuvântare a marginalizatului Heidegger*, parțial pe hârtie în rev. „Acoalda”, Satu Mare, anul XV, nr. 11 (168), noiembrie 2021, p.12, <https://isabelavs2.wordpress.com/isabela-vasiliu-scraba-heidegger1957/> .
- Isabela Vasiliu-Scraba, *Clipa netrecătoare din „Tinerețe fără bătrânețe” (II)*, parțial pe hârtie în rev. „Acoalda”, Satu Mare, anul XV, nr. 10 (167), octombrie 2021, p.12, <https://isabelavs2.wordpress.com/mircea-eliade/isabela-vasiliu-scraba-2tinerețemir-eliade/> .
- Isabela Vasiliu-Scraba, *Recuperarea tradiției spirituale în post-istorie (despre „Tinerețe fără tinerețe” de Mircea Eliade, Partea întâi)*,

parțial pe hârtie în rev. „Acoalda”, Satu Mare, anul XV, nr. 9 (166), septembrie 2021, p.12, <https://isabelavs2.wordpress.com/mircea-eliade/1tinerete-eliade/> .

- Isabela Vasiliu-Scraba, *Ocultisme tantrice la Serampore (Partea doua)*, parțial pe hârtie în rev. „Acoalda”, Satu Mare, anul XV, nr. 7-8 (164-165), iulie-august 2021, p.12, <https://www.youtube.com/watch?v=dFhgZxyvrU>.
- Isabela Vasiliu-Scraba, *Ocultisme tantrice la Serampore (Partea întâi)*, parțial pe hârtie în rev. „Acoalda”, Satu Mare, anul XV, nr. 6 (163), iunie 2021, p.12, <https://www.youtube.com/watch?v=QIE8q9Ycj-c> .
- Isabela Vasiliu-Scraba, *Supraviețuirea post-mortem a lui Gavrilesco din „La țigănci”*, parțial pe hârtie în rev. „Acoalda”, Satu Mare, anul XV, nr. 5 (162), mai 2021, p.12, https://www.youtube.com/watch?v=V34plfD_qBQ .
- Isabela Vasiliu-Scraba, *Filozoful Lucian Blaga și teologul Hans Urs von Balthasar*, parțial pe hârtie în rev. „Acoalda”, Satu Mare, anul XV, nr. 4 (161), aprilie 2021, p.12, <https://www.youtube.com/watch?v=8sslHeU8-BY> .
- Isabela Vasiliu-Scraba, *Osmoza spiritualității creștin-europene în cultura românească*, parțial pe hârtie în rev. „Acoalda”, Satu Mare, anul XV, nr. 3 (160), martie 2021, p.12, <https://isabelavs2.wordpress.com/nae-ionescu/isabela-vasiliu-scraba-osmoza-spiritualitatii-europene/> .
- Isabela Vasiliu-Scraba, *Actualitatea filozofului Nae Ionescu*, parțial pe hârtie în rev. „Acoalda”, Satu Mare, anul XV, nr. 2 (159), februarie 2021, p.12, <https://isabelavs2.wordpress.com/articole/3058-2/> .
- Isabela Vasiliu-Scraba, *Statul închisoare și artistul adevărat (Mircea Eliade, „Uniforme de general”)*, parțial pe hârtie în rev. „Acoalda”, Satu Mare, anul XV, nr. 1 (158), ianuarie 2021, pp.12-13, <https://isabelavs2.wordpress.com/mircea-eliade/isabela-vasiliu-scraba-statul-inchisoare-si-artistul-adevarat/> , sau, <https://www.youtube.com/watch?v=BBv0XqGDjsg> .
- Isabela Vasiliu-Scraba, *Harismeale Duhului Sfânt și fotografia „de 14 ani” (Mircea Eliade)*: fragmentar pe hârtie în rev. „Acolada”, Satu Mare, anul XIV, nr.12/ 157, decembrie, 2020, pp. 12-13, <https://isabelavs2.wordpress.com/mircea-eliade/isabela-vasiliu-scraba-fotografie-mircea-eliade/>
- Isabela Vasiliu-Scraba, *Demnitatea metafizică a narațiunii: Mircea Eliade, La Țigănci*, fragmentar pe hârtie în rev. „Acolada”, Satu Mare, anul XIV, nr.11/ 156, noiembrie 2020, p.13: <https://isabelavs2.wordpress.com/mircea-eliade/isabela-vasiliu-scraba-proza-mircea-eliade-la-tiganci/>.
- Isabela Vasiliu-Scraba, *Cenzurarea cripto-comunistă a monografiei lui Mircea Vulcănescu despre Nae Ionescu scrisă în 1941-1944 și publicată în 1992*, fragmentar pe hârtie în rev. „Acoalda”, Satu Mare, anul XIV, nr. 10 (155), octombrie 2020, p.13, <https://isabelavs2.wordpress.com/mircea-vulcanescu/contra-factum-non-valet-argumentum/>.

- Isabela Vasiliu-Scraba, *Dayan, sau, Transparența matematică a realității sacralizată de pașii lui Iisus*, fragmentar pe hârtie în rev. „Acoalda”, Satu Mare, anul XIV, nr. 7-8 (152-153), iulie-august 2020, p.12 și nr.9 (154), septembrie 2020, p.13, <https://isabelavs2.wordpress.com/mircea-eliade/isabela-vasiliu-scraba-dayan-transparenta-matematica-a-realitatii/>.
- Isabela Vasiliu-Scraba, *Pelerina lui Mircea Eliade*, fragmentar pe hârtie în rev. „Acoalda”, Satu Mare, anul XIV, nr. 6 (151), iunie 2020, p.12 și p.18, <https://isabelavs2.wordpress.com/mircea-eliade/isabela-vasiliu-scraba-pelerina-lui-mircea-eliade/>.
- Isabela Vasiliu-Scraba, *Diagrame spirituale [Faust-Nae Ionescu-Blaga]*, pe hârtie în rev. „Acolada”, Satu Mare, anul XIV, mai 2020, nr. 5 (150), p. 12 și p.18, <https://isabelavs2.wordpress.com/lucian-blaga/isabela-vasiliu-scraba-faust-blaga/>. <https://isabelavs2.wordpress.com/mircea-vulcanescu/misterul-creaturii-hieroglifa-vulcanesciana/>
- Isabela Vasiliu-Scraba, *Misterul creaturii în hieroglifă vulcănesciană*, pe hârtie în rev. „Acolada”, Satu Mare, anul XIV, aprilie 2020, nr. 4 (149), pp. 4-5, <https://isabelavs2.wordpress.com/mircea-vulcanescu/misterul-creaturii-hieroglifa-vulcanesciana/>.
- Isabela Vasiliu-Scraba, *Locul filozofului Mircea Vulcănescu în Școala Sociologică a lui Dimitrie Gusti*, fragmentar pe hârtie în rev. „Acolada”, Satu Mare, anul XIV, martie 2020, nr. 3 (148), p. 12, <https://isabelavs2.wordpress.com/mircea-vulcanescu/isabelavs-vulcanescu-gusti/>.
- Isabela Vasiliu-Scraba, *"Chintesența" Trăirismului*, fragmentar pe hârtie în rev. „Acolada”, Satu Mare, anul XIV, februarie 2020, nr. 2 (147), p. 12. <https://isabelavs2.wordpress.com/nae-ionescu/isabelavs-nae-chintesenta-trairismului/>; a se vedea și, <https://archive.org/details/isabela-vs-nae-chintesenta-trairismului/page/n9/mode/2up>.
- Isabela Vasiliu-Scraba, *Nae Ionescu, sau credința creatoare de cultură*, fragmentar pe hârtie în rev. „Acolada”, Satu Mare, anul XIV, ianuarie 2020, nr. 1 (146), p. 12. <https://isabelavs2.wordpress.com/nae-ionescu/isabelavs-nae-credinta-creatoare-de-cultura/>.
- Isabela Vasiliu-Scraba, *Monada fără ferestre a incompetenței unui editor al lui Nae Ionescu* (Partea II-a), pe hârtie în rev. „Acolada”, Satu Mare, anul XIII, decembrie 2019, nr. 12 (145), p. 12; Partea I-a, pe hârtie în rev. „Acolada”, Satu Mare, anul XIII, noiembrie 2019, nr. 11 (144), p. 12, <https://isabelavs2.wordpress.com/nae-ionescu/isabelavs-nae-2ambalaj/>.
- Isabela Vasiliu-Scraba, *Timpul amintirii...* (Partea II-a), pe hârtie în rev. „Acolada”, Satu Mare, anul XIII, octombrie 2019, nr. 10 (143), p. 12; Partea I-a, pe hârtie în rev. „Acolada”, Satu Mare, anul XIII, septembrie 2019, nr. 9 (142), p. 12, <https://isabelavs2.wordpress.com/articole/timpul-amintirii/>.
- Isabela Vasiliu-Scraba, *Două personaje ale romanului Noaptea de Sânziene : Călugărul Anisie (/Arsenie Boca) și filozoful Petre Biriș*

(/Mircea Vulcănescu) ; <https://isabelavs2.wordpress.com/parintele-arsenie-boca/personajroman/>.

- Isabela Vasiliu-Scraba, *O enigmatică pictură a Sfântului Arsenie Boca aflată în mijlocul Bucureștiului*, <https://isabelavs2.wordpress.com/parintele-arsenie-boca/sfantul-arsenie-boca-elefterie/>.
- Mircea Eliade, *Tinerețe fără tinerețe*, 1976.
- Mircea Eliade, *Cele Trei Grații*, 1976.
- Martin Heidegger, *Kant –Die Frage nach dem Ding*, prelegeri ținute în semestrul de iarnă 1936-1937 la Freiburg.
- Isabela Vasiliu-Scraba, *Din discipolii necunoscuți ai lui Heidegger: Constantin Oprișan*, din rev. „Origini. Romanian roots”, vol. X, No. 1-2-3 (103-104-105), January, February, March, 2006, p. 110-115.
- Ștefan Teodorescu, *Spre un nou umanism*, 1937; ediția a II-a, Satu Mare, Ed. Solstițiu, 1999.
- Isabela Vasiliu-Scraba, *Limbaajul post-modern*, <https://www.youtube.com/watch?v=W83nOEYGaG4> .
- Isabela Vasiliu-Scraba, *Heidegger -1957*, <https://www.youtube.com/watch?v=rkC6RiViQZc> .
- Titu Popescu, *Horia Stamatu*, 1993, a doua ediție revăzută și adăugită, Criterion Publishing, 2006. 12.
- Isabela Vasiliu-Scraba, *La centenarul nașterii poetului Horia Stamatu. Ciudățenii post-comuniste*, <https://isabelavs2.wordpress.com/articole/isabelavs-centenar10horiastamatu/>
- Horia Stamatu (1912-1989), *Hoelderlin și esența poeziei - Introducere, adaptare în limba română și note finale de Horia Stamatu* , Muenchen, „Revista scriitorilor Români”, nr. 18/ 1981, p. 175-192.
- Isabela Vasiliu-Scraba, *Metafizica lui Nae Ionescu, în unica și în dubla ei înfățișare*, Slobozia, 2000, ISBN 973-8134-06-4.
- Walter Biemel, *Martin Heidegger*, în rev. „Ethos”, 3/ 1982.
- Isabela Vasiliu-Scraba, *Inefabila metafizică*, Slobozia, 1993.
- Isabela Vasiliu-Scraba, *Topica transcendențială privită din perspectiva arheologiei gândirii kantiene*, <https://isabelavs2.files.wordpress.com/2020/02/topica-1.pdf>.
- Isabela Vasiliu-Scraba, *Filozoful Mircea Vulcănescu într-un dicționar de Humanitas, sau, Mircea Vulcănescu în zdrăgănit de tinichele*, <https://isabelavs2.wordpress.com/mircea-vulcanescu/isabelavs-vulcanescudictionar/>.
- Isabela Vasiliu-Scraba, *Propedeutică la eternitate. Alexandru Dragomir în singurătatea gândului*, Slobozia, 2004, ISBN 973-8134-18-1.
- Isabela Vasiliu-Scraba, *Alexantru Dragomir nu este o „invenție” a lui G. Liiceanu, fiindcă oamenii mici nu-I pot inventa pe cei mari*, <http://www.asymetria.org/modules.php?name=News&file=article&sid=1187> .
- Isabela Vasiliu-Scraba, *Filozofie în clandestinitate sau în străinătate. Doi străluciți discipoli al lui Heidegger : Alexandru Dragomir și*

Octavian Vuia, <https://isabelavs2.wordpress.com/alexandru-dragomir/2prieten/>.

- Octavian Vuia, *Martin Heidegger și împlinirea metafizicii*, în vol. : *Aducere-aminte. Publicistică*, București, Ed. Jurnalul literar, 2002, pp. 80-91.
- Goethe, *Faust*, București, ESPLA, 1955, p. 60, trad. Lucian Blaga.
- Anton Dumitriu, *Istoria logicii*, ed.II-a revăzută și adăugită, București, Ed. Didactică și pedagogică, 1975.
- Mircea Eliade, *Passione a Calcutta (Maitrey)*, Roma, 1945.
- Mircea Eliade, *Das Maedchen Maitrey*, Muenchen, 1948, 227p; nouă traducere în 1975, Frankfurt am Main.
- Mircea Eliade, *Andronic und die Schlange*, Muenchen, 1949, 152p.
- Mircea Eliade, *La nuit Bengali (Maitrey)*, 1950, 260p.; re-editare, Lausanne, 1966, 207p.
- Mircea Eliade, *La Noche Bengali*, Buenos Aires, 1951, 194p, ed.II-a, 1962.
- Mircea Eliade, *Naechte in Serampore*, Muenchen, 1953, 178p.
- Mircea Eliade, *Foret Interdite (Noaptea de Sânziene)*, Paris, 1955, 640p.
- Mircea Eliade, *Minuit a Serampore*, Paris, 1956, 244p.
- Mircea Eliade, *Noite Bengali (Maitrey)*, Lisbon, 1961, 230p.
- Mircea Eliade, *Bosque proibido (Noaptea de Sânziene)*, Lisbon, 1963, 621p.
- Mircea Eliade, *Two Tales of the Occult (Secretul Doctorului Honigberger si Nopți la Serampore)*, New-York, 1970.
- Mircea Eliade, *Auf der Mântuleasa Strasse*, Frankfurt am Main, 1972, 167 p.
- Mircea Eliade, *De Mântuleasa-straat*, Amsterdam, 1975.
- Mircea Eliade, *Die Pelerine*, Frankfurt am Main, 1976, 96 p.
- Mircea Eliade, *Le vieil homme et l'officier*, Paris, 1977, 189p; „titlu dezamăgitor” (M.Eliade).
- Mircea Eliade, *Forbidden Forest (Noaptea de Sânziene)*, 1977, 600p.
- Mircea Eliade, *Madmoiselle Christine*, Paris, 1978, 300p.
- Mircea Eliade, *Die drei Grazien*, Frankfurt am Main, 1978, 102 p.
- Mircea Eliade, *Phantastische Geschichten*, Frankfurt am Main, 1978, 342 p.
- Mircea Eliade, *Nuvela*, Madrid, Editura Destin, 1963, 152 p.
- Mircea Eliade, *Amintiri:I. Mansarda*, Madrid, Editura Destin, 1966, 176 p.
- Mircea Eliade, *No Souvenirs: Jurnal 1957-1969*, New York, 1977, 340p.
- Mircea Eliade, *Im Mittelpunkt-Bruchstucke eines Tagebuches (Fragments d'un Journal, Paris)*, Viena, 1977, 298p.
- Mircea Eliade, *Uniformes de general*, Gallimard, Paris, 1981.
- Mircea Eliade, *Le Temps d'un centenaire*, suivi par Dayan, Gallimard, Paris, 1981.
- Mircea Eliade, *Les dix-neuf Roses*, Gallimard, Paris, 1982.
- Mircea Eliade, *Les Trois Graces*, Gallimard, Paris, 1984.

- Mircea Eliade, *A l'ombre d'une fleur de lys*, Gallimard, Paris, 1985.
- Mircea Eliade, *Pe Strada Mântuleasa*, Paris: Caietele Inorogului, II, 1968, 129 p.
- Mircea Eliade, *In curte la Dionis*, în „Revista Scriitorilor Români”, Muenchen, nr. 7/ 1968, pp.24-66.
- Mircea Eliade, *Ivan*, în rev. „Destin”, Madrid, nr.17-18/1968, pp.23-40 și în nr.19-20/ 1969, pp. 57-77.
- Mircea Eliade, *Coloana nesfârșită*, în „Revista Scriitorilor Români”, Muenchen, nr. 9/ 1970, pp. 82-127.
- Mircea Eliade, *Noaptea de Sânziene*, Paris: Ion Cușa, 1971, vol. I, 428p. ; vol.II, 319p; București, vol I-II, 1991, pe hârtie din cea mai proastă calitate.
- Mircea Eliade, *La Țigănci și alte povestiri*, București, 1969, apărută în 1970, după notațiile din jurnalul eliadesc. Cuprinde: *Domnișoara Christina* (1936); *Șarpele* (1937); *Secretul Doctorului Honigberger* (1940); *Nopți la Serampore* (1940); *Un om mare* (Cascaes, 1945); *Douăsprezecemii de capete de vită* (1952); *Fata căpitanului* (1955); *Ghicitor în pietre* (1959); *La țigănci* (1959); *Adio* (1969), *Podul* (1963).
- Mircea Eliade, *Uniforme de general*, în rev. „Ethos”, Paris, nr. 1/1973, pp.26-59.
- Mircea Eliade, *Incognito la Buchenwald*, în rev. „Ethos”, Paris, nr. 2/1975, pp. 85-106.
- Mircea Eliade, *In curte la Dionis*, Paris: Caietele Inorogului, IV, 1977, 280p. Les trois Graces, Șsanțurile, Ivan, Uniforme de general, Incognito la Buchenwald; în curte la Dionis
- Mircea Eliade, *In curte la Dionis*, București, 1981, 664p., pe hârtie din cea mai proastă calitate. Reia șapte nuvele din volumul apărut cu zece ani mai înainte (lasă de-o parte povestirile scrise în 1936, în 1937 și cele două din 1940) și adaugă *O fotografie de 14 ani* (1959); *Pe strada Mântuleasa* (1967); *În curte la Dionis* (1968); *Cele trei Grații* (1976); *Șanțurile* (1977); *Ivan* (1968); *Uniforme de general* (1971); *Incognito la Buchenwald* (1974); *Tinerețe fără tinerețe* (trad. în fr. *Le Temps d'un centenaire*, 1976).
- Mircea Eliade, *Nuvele inedite*, București, Ed. Rum-Irina, București, 1991, 198p. pe hârtie din cea mai proastă calitate; *Pelerina* (scrisă în 1975, în germ., 1976, în „Ethos”, Paris, 1982), *Dayan* (1980, Paris, 1981, împreună cu *Tinerețe fără tinerețe*, scrisă în 1976), *La umbra unui crin* (1982, titlul inițial *Exilul*, în „Ethos”, 1984, în fr.Gallimard, 1985), *Într-o cazarmă* (1963), *Fratele risipitor* (1949), etc.
- Isabela Vasiliu-Scraba, *Mircea Eliade și unul dintre turnătorii săi anonimizati*, <https://isabelavs2.wordpress.com/mircea-eliade/secuculieliade/>, sau, fragmentar, <https://arhiva-romanilor.blogspot.ro/2017/02/isabela-vasiliu-scraba-eliade-si-unul.html>.
- Isabela Vasiliu-Scraba, *Mircea Eliade și detractorii săi*, sau, *Răfuiala oamenilor de rând cu omul superior*, <https://isabelavs2.wordpress.com/mircea-eliade/isabelavs-eliadedetractori4/>.

- Mircea Eliade, *Patanjali și yoga*, Paris, 1962; București, 1992.
- Vezi volumul: „Mircea Eliade”, Cahier de l'Herne, nr.33, Paris, 1978, p.271.
- Isabela Vasiliu-Scraba, *Mircea Eliade, Vintilă Horia și un istoric răpit prin Berlinul de est*, pe hârtie în rev. „Tribuna”, Cluj-Napoca, anul XV, nr.333/ 2016, pp.19-20 și nr.334/ 2016, p. 25; on-line <https://isabelavs2.wordpress.com/isabelavs-auredecei/>.
- Vintilă Horia, *Viaje a los centros de la Tierra –Encuesta sobre el estado actual del pensamiento, las artes y las ciencias*, ed. I-a, 1971, ed. II-a 1976, Barcelona; vezi și emisiunea cu Vintilă Horia de la „Europa liberă” din 1976, <https://isabelavs2.files.wordpress.com/2016/05/interviu-vh.pdf>.
- Vintilă Horia, *Encuesta detras de lo visible* (Madrid, 1975).
- Vintilă Horia, *Contra naturam*, Criterion Publishing, 2010; vezi înregistrarea de la lansare: prima parte, <https://www.youtube.com/watch?v=-fK9Q9HL5II&t=10s>, partea II-a, <https://www.youtube.com/watch?v=KFyJlRpfIAA&t=2s>.
- Vintilă Horia, *Introduccion a la litteratura del Siglo XX*, Madrid, 1976.
- Vintilă Horia, *Los Derechos Humanos y la Novela del Siglo XX* (Madrid, 1981).
- Vintilă Horia, *Consideraciones sobre un mundo peor*, 1978, tradus în italiană de Claudio Quarantotto, *Considerazioni su un mondo peggiore*, Roma, 1982.
- Isabela Vasiliu-Scraba, *Misterul needitării operelor complete ale filozofului Noica*, <https://isabelavs2.wordpress.com/constantin-noica/himera1scoalapaltinis9/>.
- Raymond Moody, *Life after life*, 1975.
- Pim Van Lommel, *Consciousness beyond life*, 2007.
- Isabela Vasiliu-Scraba, *Martirii închisorilor în viziunea lui Mircea Eliade și a Părintelui Arsenie Boca*, <https://isabelavs2.wordpress.com/parintele-arsenie-boca/noaptea-de-sanziene/>.
- Isabela Vasiliu-Scraba, *Miracolul Biseririi de la Drăgănescu și o profeție a Părintelui Arsenie Boca*, <https://isabelavs2.wordpress.com/parintele-arsenie-boca/isabelavs-bisericadraganescu11/>.
- Isabela Vasiliu-Scraba, *Martiriul Sfântului Arsenie Boca, un adevăr ascuns la Centenarul sărbătorit la M-rea Sâmbăta de Sus*, <https://isabelavs2.wordpress.com/parintele-arsenie-boca/isabelavs-martiriul7-boca/>.
- Părintele Arsenie Boca, *Cărarea împărăției*, Deva, 2006.
- Părintele Arsenie Boca, „Cuvinte vii”, Deva, 2006.
- Părintele Arsenie Boca, *Biserica de la Drăgănescu, „Capela Sixtină” a ortodoxiei românești*, Deva, 2005.
- Părintele Arsenie Boca, *Omul, zidire de mare preț*, Ed. Credința strămoșască, 2009.
- Părintele Arsenie Boca, *Fericirea de a cunoaște calea*, Ed. Credința strămoșască, 2010.

- *Părintele Arsenie Boca – un om mai presus de oameni*, Editura Agaton, Făgăraș, 2011.
- Isabela Vasiliu-Scraba, *Despre lipsa individualizării călăilor*, sau, *Despre anchetatoarea din romanul eliadesc „Pe Strada Mântuleasa”*, <https://isabelavs2.wordpress.com/mircea-eliade/isabelavs-eliademantuleasa24/>.
- Isabela Vasiliu-Scraba, *Filozoful Mircea Vulcănescu și părintele Arsenie Boca, personaje ale unui roman eliadesc*, <https://isabelavs2.wordpress.com/parintele-arsenie-boca/personajroman/>.
- Isabela Vasiliu-Scraba, *Filozoful Mircea Vulcănescu într-un dicționar de Humanitas*, sau, *M. Vulcănescu în zdrăgănit de tinichele* : <https://isabelavs2.wordpress.com/mircea-vulcanescu/isabelavs-vulcanescudictionary/> .
- Mircea Eliade, *Encounters at Ascona*, pp. XVII-XXI, prefață la vol.: *Spiritual Discipline* (1960).
- Isabela Vasiliu-Scraba, *Concepte cheie la Nae Ionescu*, <https://isabelavs2.wordpress.com/nae-ionescu/concepte-cheie-la-nae-ionescu/>.
- Pavel Chihaiia, *Mircea Eliade și cercul „Eranos”*, în rev. „Origini. Romanian Roots”, Norcross, SUA, Vol. XIII, No. 6-7-8 (132-133-134), June-July-August 2008, pp. 125-126.
- Mircea Eliade, *Le Chamanisme* (Paris, 1951).
- Alain Besancon, *De la dessidence a la democratie* (Paris, 1996).
- Mircea Eliade, *Noaptea de Sânziene* (Paris, 1971, vol. I-II).
- Mircea Eliade, *Briser le toit de la maison*, Paris, 1986.
- Mircea Eliade, *Jurnalul portughez*, apărut în premieră în castiliană, 2001, în originalul românesc, cu omisiuni și cu greșeli de lecturare, o primă ediție la rebotezata Editură Politică în 2006, și o a doua ediție în 2010, cenzurată de numărarea crimelor comuniste pe durata unui singur an, din vara lui 1940 până în vara anului 1941.
- Isabela Vasiliu-Scraba, *Românismul lui Eliade și teroarea istoriei*, <https://isabelavs2.wordpress.com/mircea-eliade/romanismeliade/>.
- Isabela Vasiliu-Scraba, *Mircea Eliade si brațul lung al inchiziției comuniste*, <https://isabelavs2.wordpress.com/mircea-eliade/isabelavs-eliadewikipedii5/>
- ing. Eugen Statnic, *Cuvinte împotriva uitării tragediei anului 1940*, partea I-a, 5 iulie 2020, <https://www.art-emis.ro/istorie/cuvinte-impotriva-uitarii-tragediei-anului-1940-1> ; partea a II-a, 8 iulie 2020, <https://www.art-emis.ro/istorie/cuvinte-impotriva-uitarii-tragediei-anului-1940-2>.
- Horia Stanca, *Așa a fost să fie*, Cluj-Napoca, Ed. Dacia, 1994, <https://isabelavs2.files.wordpress.com/2020/02/stanca.pdf> .
- Isabela Vasiliu-Scraba, *Metafizica lui Nae Ionescu în unica și în dubla ei înfățișare*, Slobozia, 2000.
- Isabela Vasiliu-Scraba, *In labirintul rășfrângerilor. Nae Ionescu prin discipolii săi: Petre Țuțea. Emil Cioran, C-tin Noica, Mircea Eliade, Mircea Vulcănescu și Vasile Băncilă*, Slobozia, 2000, ISBN 973-8134-05-6.

- Isabela Vasiliu-Scraba, *Moartea spirituală în receptarea din Țară și visul premonitoriu al lui Mircea Eliade*,
<https://isabelavs2.wordpress.com/mircea-eliade/premonitia-eliade/>.
- Isabela Vasiliu-Scraba, *La Centenarul Marii Uniri, 1918-2018, o privire filozofică asupra istoriei României*,
<https://isabelavs2.wordpress.com/articole/romania1918-2018/>.
- Monica Lovinescu, *Unde scurte. Jurnal indirect*, București, 1990.
- Monica Lovinescu, *Posteritatea contemporană. Unde scurte*, vol. III, București, 1994.

Autoare: ISABELA VASILIU-SCRABA, vezi fișa scriitoarei înainte de vandalizarea ei de către birocratul Mycomp care îndepărtează din Wikipedia informațiile despre studiile ei post-universitare și din titlurile cărților pe care scriitoarea le-a publicat după căderea Cortinei de fier, <https://isabelavs2.files.wordpress.com/2014/12/fisa-din-wikipedia-ro.pdf> .

Sursa: <https://isabelavs2.wordpress.com/mircea-eliade/trei-gratii-eliade/>